

ת"פ 2020/07/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד נאסר סיאם, הנאשם

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 2020-07-15 מדינת ישראל נ' סיאם

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
נאסר סיאם - הנאשם

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד עדי בר
ב"כ הנאשם עו"ד אלי כץ
הנאשם בעצמו
גזר דין

רקע

1. ביום 25.9.17 הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 92 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), הפרעה לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288א (1) לחוק, ותקיפת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 382א (א) לחוק.

כאמור בהכרעת הדין, ביום 16.11.14 בשעה 21:00 לערך הגיעו מפקחי משרד החקלאות (יחידת הפיצו"ח) אלעזר יעקב ורקוביצקי שי (להלן: "**המפקחים**"/"**המתלוננים**") לשער הגיא לצורך תפיסת משאית שנתפסה לאחר דיווח אודות הברחת ירקות משטחי הרשות ובה נהג הנאשם.

באותן הנסיבות נכנס רקוביצקי למשאית והוביל אותה למגרש רכבים ברחוב בזל בפתח תקווה (להלן: "**המגרש**"), כאשר אלעזר נוסע ברכב הפיקוח בעקבות המשאית.

לאחר הגעת המשאית למגרש, נתבקש הנאשם למסור למתלוננים את קוד המשאית וסרב לעשות כן וכשנתבקש למסור לידי אלעזר את מפתח המשאית, מסר לו מפתח אחר.

מיד ובסמוך לכך החביא הנאשם מסמכים בתוך מכנסיו וכשהמתלוננים ביקשו ממנו שימסור את המסמכים שהחביא היכה הנאשם את אלעזר יעקב במצחו וגרם לו חבלה. רקוביצקי אחז בנאשם וריתק אותו לרצפה. בהמשך, עת ליוו המתלוננים את הנאשם לכיוון היציאה מן המגרש, איים עליהם, כי ישחט אותם אם יגיעו למזרח ירושלים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לאלעזר חבלה מדממת ונפיחות במצחו. הנאשם זוכה ממעשי תקיפה נוספים שיוחסו לו.

ראיות ההגנה לעונש

2. ב"כ הנאשם הגיש מסמך לפיו בקשתו של הנאשם לקבלת רישיון נהיגה לרכב ציבורי נדחתה (טע"1) בשל קיומו של ההליך בתיק זה. עוד נקבע, כי הבקשה תובא לדין נוסף בפני רשות הרישוי לאחר המצאת פסק הדין בתיק זה.

באישור בית המשפט הגיש ב"כ הנאשם ביום 7.11.17 שני נספחים נוספים.

נספח א' הינו מסמכים רפואיים הנוגעים לבנו של הנאשם, י' יליד 2016 הסובל מתסמונת דאון ובעיה בלב וזקוק לליווי תכוף.

נספח ב' הינו מסמכים המתייחסים לאחיו של הנאשם, מוחמד, יליד 1996, הסובל משיתוק מוחין בארבע גפיים ומרותק למיטתו, הדורש טיפול מתמיד של הזולת.

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** ציין, כי הנאשם פגע בערכים מוגנים של שמירה על שלמות גופו של עובד ציבור בעת מילוי תפקידו, הגנה על שלוות נפשו מפני מעשים של הפחדה והקנטה והגנה על יכולתם של עובדי הציבור למלא תפקידם כדין ללא הפרעה וכפועל יוצא מכך תפקוד תקין של כלל המערכות. לדעת ב"כ המאשימה הפגיעה בערכים אלו הינה ברף הבינוני.

אומנם הנאשם זוכה בחלק מן התקיפה, אך מדובר בחלק מינורי מכלל האירוע שיוחס לו.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 6642/09 **מדינת ישראל נ' סולטאן גביש** (30.12.09) לגבי הצורך להטיל ענישה מרתיעה במקרים מאין אלו, כדי להגן על עובדי הציבור בעת מילוי תפקידם ושמירה על תפקודו התקין של השירות הציבורי.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

בתמיכה לעתירתו העונשית הפנה ב"כ המאשימה לפסק הדין ע"פ 6642/09 **מדינת ישראל נ' סולטאן גביש**, רע"פ 2450/15 **יעל אזרזר נ' מדינת ישראל**, רע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** ורע"פ 4130/12 **אחמד אסעד נ' מדינת ישראל**.

לגבי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הוסיף שהנאשם נעדר עבר פלילי, לא נטל אחריות על מעשיו ובחר לנהל הליך הוכחות, כך שאין עומד לזכותו השיקול של נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי.

בנסיבות אלה עתרה המאשימה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

4. **ב"כ הנאשם** הדגיש, כי המאשימה בעתירתה העונשית מודה, כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שיקבע.

בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בכך שישנה **קרבה לסייג לאחריות פלילית**

בשל טעות במצב דברים. הנאשם סבר שהעובדה שכבר בוצע חיפוש במשאית מונע מן המפקחים לבצע חיפוש נוסף. המפקחים הודו שלא הייתה להם סמכות לקחת מהנאשם בכוח את המסמך שהצפין מתחת לחולצתו, ובכל זאת הצמידו אותו למשאית מה שגרם למצב להידרדר לאלימות.

ב"כ הנאשם טען, כי אירוע התקיפה הוא אינצידנטלי למחלוקת בין הנאשם למפקחים שדרשו ממנו למסור לידיהם את המסמכים והתנגדותו למסרם היא שהיוותה טריגר לכל האירוע ונראה, כי הנאשם לא יכול היה לשער שהתנגדותו תהפוך בשניות לתקיפה. המפקחים לא רצו כלל להזמין משטרה, מה שמראה, כי הם עצמם חשבו שמדובר באירוע מינורי.

המפקחים אומנם פעלו בסמכות אך יש לשים לב כי לקיחת המסמך בחנייה, לאחר שכבר נעשה חיפוש על החשוד ורכבו במחסום, אינה מהווה מרכז הפעולה שלהם כעובדי ציבור ויש לקחת זאת בחשבון בקביעת מתחם הענישה.

על כן ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא ממאסר על תנאי ועד לשבועות ספורים של עבודות שירות. בתמיכה לעתירתו הפנה לפסק הדין ת"פ 23726-05-10 **מדינת ישראל נ' עדי זינגר**, ת"פ 29405-06-15 **מדינת ישראל נ' ממו**, ת"פ 27308-02-15 **מדינת ישראל נ' יוסף דהן**, רע"פ 4592/14 **דיאנה סרגייב רוטמן נ' מדינת ישראל**, ת"פ 7030-06-13 **מדינת ישראל נ' טור סיני** ות"פ 35576-11-12 **מדינת ישראל נ' שמעון יפרח**.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הינו בן 25, אבא לשלושה ילדים קטינים בגילאי 3.5, 2.5 ותינוק בן שנה וחצי הסובל מתסמונת דאון. הנאשם מתגורר בירושלים יחד עם אשתו, הוריו ואחיו שמוגדר כנכה קשה מאוד. הנאשם הינו איש עבודה שמגיל צעיר עובד בעסק המשפחתי. במסגרת עבודתו כנהג משאית הנאשם נמצא במפגש יום-יומי עם אנשי יחידת הפיצו"ח מאחר והוא עובר במחסומים מספר פעמים ביום ופרט למקרה עליו נשפט כיום, אף מפגש בינו לבין יחידת הפיצו"ח לא הניב תיק פלילי. מדובר באדם נורמטיבי שביצע עבירה יחידה שמאז שקרתה לפני שלוש שנים ועד היום לא הסתבך בפלילים.

בתגובה לטענת ב"כ המאשימה, כי הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאי מי שהודה וחסך בזמן שיפוטי, טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בבחור צעיר ללא עבר, שאינו עצור או מצוי בתנאים מגבילים ולכן במידה והיה פונה לקבלת תסקיר, אין ספק כי התסקיר היה חיובי בעניינו. הסיבה היחידה שלשמה ב"כ הנאשם אינו מבקש תסקיר הינה מפאת הרצון לחסוך בזמן השיפוטי מאחר ולדעתו בקשת תסקיר תדחה את הדיון בעניינו בשמונה/תשעה חודשים נוספים. כמו גם כנותו של הנאשם העומד על חפותו ולא יודה במעשים בהם הורשע לשם הקלה בעונשו. בנוסף ניהול המשפט לא היה לשווא ולראייה שהנאשם זוכה מרוב מעשי תקיפה שתיארו המתלוננים.

כן ביקש ב"כ הנאשם לקחת בחשבון את **התנהגות רשויות אכיפת החוק** ולו בשל העדויות המוגזמות והשקריות של המפקחים בבית המשפט.

ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם וזאת בשל הנזק הצפוי מהותרת ההרשעה על כנה, כי אז לא יוכל להתפרנס כנהג ברכב ציבורי ולראייה הוגש מטעם הנאשם **טע/1**, לפיו סורבה בקשתו לקבלת רישיון נהיגה לרכב ציבורי בשל ההליך בתיק זה.

ב"כ הנאשם ביקש להזכיר, כי מדובר באירוע יחסית מינורי בו האלימות הייתה מקרית ונבעה מעניין אחר ללא כל

כוונה לתקוף ולכן יש לחרוג מן המתחם, תוך התחשבות בכך שהטלת העונש אותו מבקשת המאשימה, יהיה קשה מנשוא עבור הנאשם אשר משמש כמפרנס יחיד.

לאור כל האמור ביקש לבטל את הרשעת הנאשם לצד הטלת עונש של שירות לתועלת הציבור עם או בלי התחייבות. אישר, כי מקובל לבקש ביטול הרשעה בהסתמך על תסקיר שירות המבחן אך מדובר בתמונה מלאה הפרוסה בפני בית המשפט שיכול לקבל החלטה גם ללא תסקיר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם **לעקרון ההלימה**, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. **הערך החברתי** שנפגע ממעשי הנאשם הינו הגנה על חופש הפעולה של עובדי הציבור, במסגרת מילוי תפקידם, וכנגזר מכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון כמו גם פגיעה בערך המוגן של השמירה על שלומו, ביטחונו, חירותו ושלוות נפשו של הפרט.

יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת ברק ארז בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נ' מדינת ישראל** ((4.11.13), פסקה 9):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (13.8.08); דנ"פ 7383/08 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (11.7.11)). עובדי הציבורי "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

7. בענייננו, העבירות בוצעו כלפי עובדי ציבור בעת מילוי תפקידם. סירובו של הנאשם למסור למתלוננים את המסמכים, הקוד והמפתח למשאית נועדו להכשילם בביצוע תפקידם ובהמשך אף תקף את אלעזר יעקב ואיים על המתלוננים, כי ישחט אותם אם יגיעו למזרח ירושלים. האיומים נועדו לרפות ידי המתלוננים מלבצע מלאכתם על פי דין.

8. **מידת הפגיעה בערך החברתי** הינה בינונית. אכן מדובר במקרה אלימות כלפי עובד ציבור, אך יש לזכור כי הנאשם זוכה ממרבית עבירות התקיפה שיוחסו לו. מדובר באירוע מתגלגל שהחל במחסום שם הנאשם

שיתף פעולה ולא הראה סימני התנגדות ובוודאי לא אלימות. הנאשם שיתף פעולה עם המפקחים עד לנקודה בה סרב למסור להם המסמכים, הקוד והמפתח למשאית בהניחו שאין למפקחים סמכות לכך. בנסיבות אלה דחיתי טענות ההגנה של הנאשם, כי טעה לחשוב שהמפקחים אינם פועלים על פי דין ולכן הניח שזכותו להתנגד לדרישתם. כחברה יש חשיבות לשיתוף הפעולה המלא של הפרטים עם דרישות עובדי ציבור הממלאים תפקידם כדין ואין לאפשר מצב דברים בו פרט לוקח את החוק לידיים ומסרב לעשות כשנדרש.

יחד עם זאת, וכפי שפורט בהכרעת הדין, העובדה שבתום האירוע הנאשם והמתלוננים הלכו יחד ללא כל אירוע חריג לכיוון השער (למעט האיומים שהשמיע הנאשם) מלמדת, כי איש מהם לא רצה ולא היה מעוניין בהסלמת האירוע והוא נפסק לאחר שהמתלוננים אספו את המסמכים ואת מפתחות המשאית.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, שיתוף הפעולה של הנאשם בעת החיפוש והעיכוב במחסום ומהלך הנסיעה התקין מלמדים שמעשי התקיפה וההפרעה במגרש החניה לא תוכננו על ידי הנאשם, הנזק שנגרם אינו כבד וזאת מבלי להקל ראש חלילה בפציעתו של המתלונן.

10. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל להנחתו המוטעית של הנאשם, כי היה רשאי להתנגד לדרישת המתלוננים בהניחו שהם נעדרים סמכות ומתנכלים לו ללא סיבה. אכן דחיתי את טענת ההגנה של הנאשם וקבעתי, כי לא התקיים בעניינו מבחן טעות בלתי נמנעת באורח סביר ולכן לא עומדת לנאשם הגנה של טעות במצב דברים. אך יש צדק בטענות ב"כ הנאשם, כי יש ליתן משקל לטענה זו בעת קביעת המתחם. זאת, נוכח השתלשלות הדברים ובהינתן שהנאשם שיתף פעולה עם פקחי יחידת הפיצו"ח שערכה חיפוש במשאית ועיכבה אותה במחסום ורק בהגיעם למגרש התנגד למסור המסמכים, המפתחות והקוד למשאית.

11. **עיון במדיניות הענישה הנוהגת מלמד**, כי מתחם הענישה בעבירות של תקיפת עובד ציבור נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

רע"פ 1648/14 **יפרח נ' מדינת ישראל** (8.4.14) הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בתקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. הנאשם תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש, בעת מילוי תפקידם ואיים עליהם במילים ובמעשים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי ופיצוי לפקח בסך 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והפחית את תקופת המאסר ל- 4 חודשים. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ע"פ (נצ') 19762-08-16 **משה בן חנניה בודהנה נ' מדינת ישראל** (3.1.17) הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם תקף שני פקחים של רשות הטבע והגנים ואיים על אחד מהם. הנאשם היכה את אחד הפקחים בחכה וגרם לו לחבלות. הושתו על הנאשם 5 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 2000 ₪ למתלונן 1, פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן 2 והתחייבות בסך 2000 ₪. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

ע"פ (חיפה) 26891-05-13 **בלעיש נ' מדינת ישראל** (2.1.14) המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם איים על מאבטח בעיריה, ותקף שני פקחים עירוניים, שאת אחד מהם היכה באגרוף באוזנו ובכף ידו. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפת עובד ציבור הינו בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשים וגרז עליו 5 חודשי מאסר בפועל. הערעור ביחס להכרעת הדין התקבל בחלקו כך שהמערער זוכה מעבירת איומים אחת שיוחסה לה. הערעור על העונש נדחה.

ת"פ 22329-02-13 **משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' גבאי** (21.10.15), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע של עבירות איומים ותקיפת עובד ציבור (פקח עירוני). הושתו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 1500 ₪ וקנס בסך 1000 ₪. בע"פ (מרכז) 29675-11-15 ביטל בית המשפט המחוזי את רכיב המאסר בפועל בשל מצבה הקשה של המשפחה מאחר והאב אושפז ונטל הפרנסה היה על הנאשם. בהסכמת הנאשם שיעור הקנס הוגדל ל- 2000 ₪.

ת"פ 26318-01-13 **מדינת ישראל נ' אלבו** (01.01.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של תקיפת עובד ציבור (מורה של ילדו). בית המשפט קבע, כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי ועל כן הושתו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודת שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 3000 ₪ ופיצוי ע"ס 15,000 ₪ למתלונן.

12. עוד אני מוצאת להפנות לפסיקה רלוונטית שהוגשה על ידי הצדדים:

רע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים על שוטרים. המלצת שירות המבחן, לענישה צופה פני עתיד נדחתה. בית המשפט השית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בשיעור 1500 ₪. ערעור למחוזי נדחה בדעת רוב (דעת המיעוט סברה שיש להמיר את ארבעת חודשי המאסר ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות נוכח המלצת שירות המבחן) ובקשת רשות הערעור נדחו.

רע"פ 4130/12 **אחמד אסעד נ' מדינת ישראל** (24.5.12), הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד לרכוש. בית המשפט הטיל עליהם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 4592/14 **דיאנה סרגייב רוסמן נ' מדינת ישראל** (25.8.14), הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשמת נדחתה ובית המשפט השית עליה מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת, צו של"צ וצו מבחן. ערעור למחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

ת"פ (נת') 23726-05-10 **מדינת ישראל נ' עדי זינגר** (31.12.13), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף פקח עירוני וגרם לו לשבר בקרסול.

הנאשם הופנה לשירות המבחן לבחינת האפשרות שלא להרשיע את הנאשם, ועל אף שהנאשם נעדר עבר פלילי, לא הוכח באותו מקרה, כי צפוי פגיעה ממשית בתעסוקתו בבורסה ליהלומים. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, 100 שעות של"צ, פיצוי בסך 8500 ₪ וקנס בסך 2500 ₪.

ת"פ (ראשל"צ) 23629-06-15 **מדינת ישראל נ' מיכאל פקין** (11.1.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של תקיפת עובד ציבור (פקחים) ותקיפת שוטר. דובר על שני אירועים שונים. הוגש תסקיר חיובי אשר המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם, אך המלצה זו נדחתה על ידי בית המשפט שהשית על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסך 500 ₪.

ת"פ 29405-06-15 **מדינת ישראל נ' ממו** (23.3.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור, לאחר שהכה רופא בצווארו. תסקיר שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, אך בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 150 שעות ופיצוי למתלונן בסך 1000 ₪.

ת"פ 27308-02-15 **מדינת ישראל נ' יוסף דהן** (19.6.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שתקף פקח עירוני בגין רישום דו"ח חניה. כן הורשע בתיק נוסף שעניינו פציעה, לאחר שהיכה הנאשם באגרוף אדם אחר בשל וויכוח על שימוש בדרך. התקבל בעניינו תסקיר שהמליץ על ענישה צופה פני עתיד וחוות דעת הממונה על עבודות השירות שקבע שהנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה, קנס בסך 3000 ₪, צו של"צ בהיקף של 100 שעות ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

ת"פ 7030-06-13 **מדינת ישראל נ' טור סיני** (11.1.15), הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שהיכה באגרוף פקחית חנייה לאחר קבלת דו"ח שכתוצאה מכך גרמה חבלה חמורה בפנייה והיא נזקקה לתפרים. בית המשפט השית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת על סך 25,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו וקבע שארבעת חודשי המאסר ירצו בדרך של עבודות שירות, זאת בשל גילו (70) והיות האירוע האלים חד פעמי.

ת"פ 35576-11-12 **מדינת ישראל נ' שמעון יפרח** (27.11.13), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והתנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם הולם עם מוט ברזל בחוזקה בגבו, ידיו ורגליו של המתלונן, וגרם לחבלות של נפיחות, שטף דם בגב, פצע מדמם בזרוע ופציעה בכף היד. תסקיר שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה. בית המשפט הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 500 ₪, פיצוי למתלונן בסך 4000 ₪ והתחייבות בסך 7500 ₪.

13. אציין, כי ע"פ 6642/09 **מדינת ישראל נ' סולטאן גביש** (30.12.09) ורע"פ 2450/15 **יעל אזרזר נ' מדינת ישראל** (15.4.15), אליהם הפנתה המאשימה עוסקים באירועים חמורים מאלה בהם הורשע הנאשם שבפניי ולכן לא מצאתי ללמוד מהם למדיניות הענישה הנוהגת למעשים בהם הורשע הנאשם.

14. בהתאם לסעיף 40ח' לתיקון 113 "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

15. בענייננו מדובר בנאשם צעיר, נשוי ואב לשלושה קטינים, שהינו המפרנס היחיד של משפחתו. לנאשם תינוק הסובל מתסמונת דאון ובעיות לב ואח הסובל משיתוק מוחין ומרותק למיטה.

16. לאור כל האמור לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש לעבירות בהן הורשע הנאשם הינו ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בשיעור שבין 1,000 ₪ ל- 5,000 ₪.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו ומצבו הבריאותי; הנאשם צעיר בן 25 נשוי ולו שלושה ילדים קטינים, כשהצעיר מבניהם (בן שנה וחצי) סובל מתסמונת דאון. הנאשם אף מסייע בטיפול באחיו הנכה. אין ספק, כי מאסר בפועל אף לריצוי בדרך של עבודות שירות, עלול לפגוע בפרנסת הנאשם ומשפחתו וביכולתו לסייע בטיפול בבנו ובאחיו.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, הנאשם מתגורר עם הוריו ואחיו הנכה ומסייע בטיפול באחיו. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומרשעתו**, כפי שהובהר לעיל, הנאשם הינו המפרנס היחיד. בקשתו לקבל רישיון לרכב ציבורי נדחתה בשל קיומו של ההליך בתיק זה.

התנהגות רשיוות אכיפת החוק, קבעתי בהכרעת הדין, כי המפקחים פעלו בסמכות אך בהינתן שיתוף הפעולה של הנאשם עם המפקחים בשל החיפוש והעיכוב במשאית במחסום והתעקשותו שלא לתת המסמכים בשנית במגרש החניה ניתן היה להבהיר לו את הדברים ולא הייתה דחיפות בדברים כך שאולי היה מתרצה הנאשם, מפנים שעליו לשתף עמם פעולה, כפי שעשה לפני כן.

עברו הפלילי של הנאשם, כאמור הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק. חרף המפגשים החוזרים עם גורמי יחידת הפיצו"ח במסגרת עבודתו המעשים לא נישנו, כך שעסקינן במעידה חד פעמית.

סוגית ביטול ההרשעה

18. ב"כ הנאשם ביקש כאמור לבטל את הרשעתו של הנאשם וב"כ המאשימה התנגד.

לבקשה.

19. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק. מנגד, ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסטות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשעתו של נאשם בדין (ראו ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (23.7.09), רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ** (14.4.10) ורע"פ 40790/10 **אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל** (23.8.10)).

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** ((21.8.97), להלן: "**הלכת כתב**") נקבעו שני הפרמטרים העיקריים שייבחנו לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע נאשם בעבירות שנקבע, כי ביצע:

"... ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

בע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.14) נקבעו מבחני משנה נוספים לבחינת שאלת סיום ההליך ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם אותם יש לשקול והם:

"עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבורי, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד.... הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי."

20. בהתאם למבחן הראשון שנקבע בהלכת כתב נראה, כי הנאשם לא הצליח להוכיח, כי הרשעתו בתיק זה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו. הנאשם עובד כנהג משאית למחייתו. ב"כ הנאשם טען, כי הרשעה במקרה זה עלולה לפגוע בעתידו המקצועי נוכח דחיית בקשתו לקבלת רישיון נהיגה לרכב ציבורי. הדרישה לפגיעה חמורה בשיקומו או עתידו של הנאשם הינה לנזק מוחשי-קונקרטי ולא תיאורטי (ע"פ 8528/12 **אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13)).

על פי האמור ב- **טע/1** בקשת הנאשם לקבלת רישיון נהיגה לרכב ציבורי נדחתה אך זו תשוב ותיבחן לאחר מתן

פסק הדין בתיק זה, כך שהדרך לא נסגרה בפני הנאשם כליל והדברים יבחנו גם לאחר פסק הדין. וכאמור ממילא הנאשם לא עובד בתחום אלא רק מתעתד לעסוק בו. הנאשם מועסק כנהג מזה שנים בחברה המשפחתית ושם אין נשקפת סכנה לתעסוקתו עקב ההרשעה. בנסיבות אלה, הנאשם לא הוכיח, כי הרשעה כעת תפגע באפשרותו להישאר במקום עבודתו הנוכחי ולא הוכח האופק התעסוקתי שלו בנוגע לנהיגת רכב ציבורי והפגיעה הקונקרטית ביכולתו לקבל רישיון זה אף לאחר הרשעתו בדין.

באשר למבחן השני שנקבע בהלכת כתב, אני סבורה, כי אירוע אלימות כלפי עובדי ציבור, כאשר למתלונן נגרמה פגיעה פיזית, אינו נמנה בין סוגי העבירות המאפשר בנסיבות מסוימות לוותר על הרשעה. אין לקבל בסלחנות אלימות פיזית מכל סוג שהוא, ובוודאי כשהיא מכוונת כלפי עובד ציבור במסגרת ביצוע תפקידו בשמירה על הסדר הציבורי.

יודגש, כי אף אסופת הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם לבית המשפט אינה תומכת בבקשתו לביטול הרשעת הנאשם, שכן העונש המינימלי שנגזר באותם פסקי דין היה מאסר על תנאי, אף בהינתן תסקיר שירות מבחן שהמליץ להימנע מהרשעה. משכך לא מצאתי, כי מתקיימים החריגים המאפשרים ביטול הרשעתו של הנאשם.

סוף דבר

21. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם לא התנגד לעמדה זו. אף אני סבורה, כי לאור כל האמור לעיל יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

22. המפקחים תפקידם היה ללוות את המשאית בה נהג הנאשם להסגר במגרש בפתח תקווה לאחר שחיפוש שנערך עליה כדין במחסום והיא עוכבה בחשד להובלת סחורה המוברחת מהרשות. בהגיעם למגרש ביקשו המפקחים לקבל את מפתחות וקוד המשאית וכן מסמכים נוספים שהיו דרושים להם להשלמת תפקידם. כן נתבקש הנאשם למסור מסמכים שביקש להסתיר על גופו.

עסקינן באירוע קצר ונקודתי שלאחר ריתוקו של הנאשם לרצפה האירוע בא על סיומו. בהמשך המפקחים סייעו בידי הנאשם לחפש את מה שנפל לו לרצפה. בתום האירוע כל אחד מהשלושה הלך לעניינו.

כאמור, בהכרעת הדין לא קיבלתי את מלוא גרסאות הצדדים אלא ככל שאלה לא סתרו את האמור בתיעוד מצלמות האבטחה של המגרש ולכן זיכיתי הנאשם מחלק מהתקיפות שיוחסו לו בכתב האישום.

מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי מבלי לגרוע מפלילות מעשיו של הנאשם, הרי שמצופה היה מהמפקחים להסביר לנאשם את דרישתם לקבל את המסמכים אף שחיפוש נערך מכבר במחסום וזאת על מנת שישתכנע לשתף פעולה. הצדדים היו בתוך מגרש חניה, לא היה חשש שהנאשם יברח מהמקום עם המסמכים, המפתחות והקוד למשאית ולכן לא הייתה כל בהילות לפעול. יאמר שוב, אין באמירותי אלה להטיל אחריות כלשהי על המפקחים שביצעו את תפקידם אלא לציין, כי לעתים נדרשים אנשי ציבור לשוב ולהסביר ולהעמיד את האזרח על טעותו כדי לאפשר לו לחזור בו מסירובו ולאפשר לו לשתף פעולה עמם.

23. לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים, סברתי כי יש להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד ולהשית עליו רכיב כלכלי משמעותי שיהיה בו לאזן ולהוות ענישה קונקרטית ומרתיעה עבורו לצד של"צ.

24.

לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר על תנאי מהיום, לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות, וזאת למשך שלוש שנים.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי מהיום, לבל יעבור הנאשם עבירת הפרעה לעובד ציבור, וזאת למשך שלוש שנים.
- ג. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 100 שעות. שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, אשר אותה וזאת ללא צורך קיום דיון נוסף.
- ד. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.1.18 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי לאלעזר יעקב בסך של 2,000 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.1.18.
- ו. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 7,000 ₪ שלא לעבור במשך שנתיים מהיום העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות יאסר למשך 10 ימים.

העתק מגזר הדין יועבר בדחיפות לשירות המבחן אשר מתבקש להכין תוכנית של"צ עבור הנאשם עד ליום 4.1.18.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.